

3. Kas juhul, kui põllumajandustootja ei täida kohustuslikke majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnaningimusi aastatel 2007 ja 2008, kuid mittevastavus avastatakse alles aastal 2011, kuulub toetuse vähendamise arvutamisel kohaldamisele nõukogu määrus nr 1782/2003 koostoimes komisjoni määrusega nr 796/2004 või nõukogu määrus nr 73/2009 koostoimes komisjoni määrusega nr 1122/2009?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, 2003, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).

⁽²⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, 2004, lk 18; ELT eriväljaanne 04/44, lk 243).

⁽³⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 2009, lk 16).

⁽⁴⁾ Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2009, lk 65).

Holistic Innovation Institute, S.L.U. 2. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-706/14: Holistic Innovation Institute versus REA

(Kohtuasi C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Holistic Innovation Institute, S.L.U. (esindaja: advokaat J.J. Marín López)

Teine menetlusosaline: Teadusuuringute Rakendusamet (REA)

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus Holistic Innovation Institute vs. REA (T-706/14, EU: T:2017:89).
- Tühistada Teadusuuringute Rakendusameti direktori 24. juuli 2014. aasta otsus (ARES (2014) 2461172), millega otsustati lõpetada Holistic Innovation Institute, S.L.U.-ga läbirääkimised ja loobuda tema osalemisest Euroopa projektides Inachus ja ZONeSEC.
- Mõista Holistic Innovation Institute, S.L.U. kasuks välja hüvitis tingimustel, mis on esitatud apellatsioonkaebuse punktis 177.

Väited ja peamised argumendid

1. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuses, et REA oli pädev ja ei ületanud oma volituste piire, mis talle oli pandud seoses 7. raamprogrammi haldamisega, hinnates Holistic Innovation Institute'i suutlikkust ja jättes ta välja läbirääkimistelt seoses projektidega Inachus ja ZONeSEC (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 39).
2. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus tõlgendas otsuse 2012/838 lisa punkti 2.2.2 esimest lõiku nii, et see lubab REA-l jätta Holistic Innovation Institute välja läbirääkimistelt seoses projektidega Inachus ja ZONeSEC (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 126).

3. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses, et vaidlusalune otsus on põhjendatud (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 67), olgugi et kõnealune otsus viitab oma põhjenduste sisulises osas esiteks komisjoni 13. märtsi 2014. aasta otsusele (ARES (2014) 710158), millega jäeti apellant välja projektist eDIGIREGION (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 57 ja 60–62), ning teiseks auditite 11-INFS-025 ja 11-BA119-016 lõpparuannetele (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 63 ja 64), kuigi nii viidatud komisjoni 13. märtsi 2014. aasta otsuse (ARES (2014) 710158) kui ka auditite 11-INFS-025 ja 11-BA119-016 lõpparuannete peale on esitatud tühistamishagid.
4. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuses esitatud tõenditele antud hinnangut, kinnitades et REA oli korduvalt küsinud teatud andmeid (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 75), et ta „kordas oma taotlust“ 14. mai 2014. aasta kirjaga (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 78) ja et „hagejaga peeti kirjalikult mitmeid teabevahetusi“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 118).
5. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuses esitatud tõenditele antud hinnangut, viidates punktides 8, 77 ja 78 dokumendile, mida ei eksisteeri ja mida ei ole toimikusse lisatud.
6. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus luges vaidlusaluse otsuse põhjendatuks (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 80, 84, 94, 108 ja 127), kuigi see rikub otsuse 2012/838 lisa punkti 2.2.2, sest see jättis „kindlate ja põhjendatud argumentideta“ arvestamata positiivse hinnangu, mille apellandi tegevusvõimele andsid sõltumatud välised eksperdid.
7. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus ei ole vaidlustatud kohtuotsuses põhjendanud oma väidet, et „hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit, mis võimaldaks lükata ümber tema [REA] arutluskäiku“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 58) ja et apellandi 2. juuni 2014. aasta kirjas, mis on hagiavalduse lisa A.26, „toodi välja üks osa teabest, mis sisalduvad eespool punktis 8 viidatud selgitavas dokumendis, esitamata samas konkreetseid andmeid, mida REA oli palunud, nagu on toodud eespool punktides 7, 9 ja 10“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 78).
8. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses, et läbirääkimiste volitustes ette nähtud ajagraafikus kindlaks määratud läbirääkimiste lõpp oli „soovituslikku laadi“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 130).
9. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses vääralt, et puudub vajadus hüvitada nii varalist kui mittevaralist kahju, mida kanti vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise tõttu (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 147, 148 ja 150).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 12. mail 2017 – Ryanair Ltd versus The Revenue Commissioners

(Kohtuasi C-249/17)

(2017/C 221/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ryanair Ltd

Vastustaja: The Revenue Commissioners